

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.144/2007/23. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. május 22. és november 13. napjain tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és 2007. november 23. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2006. évi december hó 11. napján kihirdetett B.288/2005/54. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I.r. vádlott és II.r. vádlott cselekményeit

I.r. vádlott esetében kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének,

II.r. vádlott vonatkozásában jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

I.r. vádlott 2 (kettő) évi börtönbüntetésének végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

Elrendeli e vádlott pártfogó felügyeletét.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

A felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén I.r. vádlott által 2004. április 27-től 2004. július 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

III.r. vádlottal szemben 46.000 (Negyvenhatezer) Ft vagyonekobzást rendel el.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság Vizsgálati Osztálya 65/2004.bü. számú ügyében lefoglalt, a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet 7000-2105-2105/L1, 2105/L2/2004. szakvéleményéhez megvizsgált és az ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti Osztályán tárolt alábbi bűnjelet:

1.3. jelű 23,5 db „bivaly-2” elnevezésű kerek, kék színű, felezővonallal ellátott tableta - össztömeg 5,54 gramm - e l k o b o z z a .

A Kisvárdai Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 838/2004.bü.számú ügyében lefoglalt, a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet 7000-5011/2004, 7000-5011/2/2004. és 7000-853/2005.szakvéleményéhez megvizsgált és az ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti Osztályán tárolt alábbi bűnjeletet:

1./ 24 db egész plusz töredék, össz 24,5 db „Armani-4” elnevezésű kerek, fehér színű, felezővonal nélküli tableta - nettó össztömeg 6,54 gramm,

2./ 12 db egész plusz töredék, össz 12,5 db „Mercedes-7” elnevezésű kerek, fehér színű, felezővonallal ellátott tableta - nettó össztömeg 3,58 gramm,

3./ 15 db egész plusz töredék, össz 15,5 db „X” elnevezésű, háromszög alakú, fehér színű, felezővonal nélküli tableta, nettó össztömeg 4,91 gramm és

15,48 gramm nettó össztömegű zöld színű növényi ágvégződések
e l k o b o z z a .

III.r. vádlott további 163.600 (Egyszázhatvanháromezer-hatszáz) Ft bűnügyi költséget köteles megfizetni az állam felhívására.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I.r. vádlott személyi igazolvány száma:

III.r. vádlott által az elsőfokú határozat kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 147.712 (Egyszáznegyvenhétezer-hétszáztizenkettő) Ft bűnügyi költségből I.r. vádlott 115.900 (Egyszáztizenötezer-kilencszáz) Ft,

II.r. vádlott 19.500 Ft,

bűnügyi költséget kötelesek külön-külön megfizetni az állam felhívására, míg 12.312 (Tizenkettőezer-háromszáztizenkettő) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.r. vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett, II.r. és III.r. vádlott felmentés végett, védőik pedig elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés végett jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az érdemi döntést tudomásul vette mindegyik vádlott vonatkozásában.

A fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtette, hogy álláspontja szerint a védelmi jogorvoslatok nem helytállóak. Elbírálásukat a Be. 361.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen tartotta indokoltnak, amelyen részt kívánt venni.

A fellebbviteli főügyészség kitért arra, hogy a megyei bíróság perjogi szabályt nem vétve maradéktalanul feltárta és értékelte mindazokat a bizonyítékokat, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségét megalapozni alkalmas tényállások megállapításához elengedhetetlenül szükségesek.

Az ügyben a nyomozás elrendelésére 2004. április 27. napján került sor. A preaktív szakaszban alkalmazott titkos információgyűjtés eredményének felhasználására a 2/2007.(I.24.)AB. határozat rendelkezéseire tekintettel a Be. 11.§ (1) bekezdése előírása alapján immár a jelenleg hatályos Büntetőeljárás törvény 206/A.§ rendelkezései irányadóak. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság elnökének a megyei bíróság által is hivatkozott 2006.El.V.I.3/19. számú igazolása a hivatkozott törvényi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelel, ezért a titkos információgyűjtés eredménye a tényállás megállapítása szempontjából törvényes bizonyítéknak minősül.

Helytálló a vádlottak terhére rótt cselekmények minősítése is, ugyan így a büntetés kiszabása sem kifogásolható.

A fellebbviteli főügyészség érdemi indítványát a nyilvános ülésen kívánta előterjeszteni.

A Debreceni Ítéltábla bizonyítás felvétele következtében az ügyet tárgyaláson bírálta el, mely tárgyaláson megtartott perbeszédekben a védők az alábbiakban foglalták össze álláspontjukat:

Az I.r. vádlott védője a titkos információgyűjtés (telefon lehallgatás) eredményének felhasználásával kapcsolatos aggályait fogalmazta meg utalva a Be. 78.§ (4) bekezdés, 11.§ (1) bekezdés, 206/A.§., 260.§ (3) bekezdés és a 2/2007.(I.24.)AB határozat rendelkezéseire.

Az előbbiekből következőleg indítványozta, hogy a másodfokú bíróság ne tekintse törvényes bizonyítéknak a telefon lehallgatás anyagát, azt rekesse ki a bizonyítékok köréből.

Minderre figyelemmel elsődlegesen az I.r. vádlott felmentésére, másodlagosan bűnösség megállapításának esetére a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A II.r. vádlott védője fenntartotta a korábbi fellebbezésében foglaltakat.

A III.r. vádlott védője szerint a tényállás megalapozatlan, mivel nincs felderítve, a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, az elsőfokú bíróság megállapított

tényekből további tényre helytelenül következtetett, mindez hatályon kívül helyezést kell, hogy eredményezzen. (Be. 351.§ (2) bekezdés a/, c/, d/ pontjai.)

A védő álláspontja értelmében a megalapozatlanság elsősorban arra vezethető vissza, hogy a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés által szolgáltatott bizonyíték az eljárás során törvényesen nem került felhasználásra. A megfigyelés törvényességét is vitatta másodsorban és a kábítószer lefoglalásának jogszerűségét illetően is kételyeit fogalmazta meg, továbbá a szakértői tevékenység szakszerűségét kifogásolta. Mindemellett felmentésre vonatkozó indítványát is fenntartotta a védő.

Az ügyész a védelem kifejtett álláspontjait megalapozatlannak tartván indítványozta, hogy az ítélet tábla az I.r. vádlott személyi adatai körében a személyi igazolvány számát pontosítsa, a III.r. vádlottól származó, általa a IV.r. vádlott részére forgalomba hozott, a III/2. tényállásban megjelölt kábítószereket kobozza el, a III.r. vádlottal szemben 46.000 Ft vagyonekobozást rendeljen el a III/2. tényállásban megjelölt összegben, a III.r. vádlott által az elsőfokú határozat kihirdetésétől eltelt további előzetes letartóztatásban töltött időt is számítsa be a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe és a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről rendelkezzen. Egyebekben helybenhagyását indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorult kiegészítésre az iratok tartalma alapján, illetőleg az I.r. vádlott drogfüggőségét érintően a megalapozott döntés érdekében bizonyítás felvétele vált szükségessé, így az ítélet tábla a Be. 363.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján, illetőleg a Be. 353.§ (1) és (2) bekezdései szerint tárgyalást tartott az ügyben.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként, illetőleg a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ pontjára tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a következőkkel egészíti ki, illetőleg pontosítja:

I.r. vádlott a -i Tudományegyetem hallgatója 2007. szeptembere óta rekreáció szervezés és egészségfejlesztés szakon.

Az ítélet 4. oldala kiegészítendő a drogambulanciái iratok tartalmára figyelemmel azzal, hogy az I.r. vádlott 2003. július 1-i jelentkezésekor egyértelműen látszott külső megjelenésében az anyaghasználat, a testi mellékhatások szívszúrásban, szívdobogásban, vérnyomás ingadozásban és has puffadásban jelentkeztek. Nevezett nem volt tisztában a függőség kritériumaival, élete céltalan és örömtelen.

A másodfokú eljárásban beszerzett elmeorvos-szakértői vélemény szerint I.r. vádlott a cselekmény idején kábítószerfüggő volt. Az igen részletes élettörténeti elemzés, a drogambulancián keletkezett dokumentum, valamint testi és lelki tünetei ezt igazolják. Jól kimutatható, hogy kábítószer függősége idején életvezetési törések, sodródó életvitel jellemezte, megfelelő kötődésre nem volt képes.

Jelenleg már kábítószerfüggőnek nem tekinthető, életvitele rendezetté vált.

Az ítélet 6. oldala pontosítandó akként, hogy az elfogás napján I.r. vádlottól vett vizelet minta delta9-THC-t is tartalmazott.

Az ítélet 9. oldala 2. bekezdésében akként pontosítandó, hogy a kérdéses rendőrségi szolgálati gépkocsi háttámlájába dugott simítózáras műanyag tasakban nem 54 db, hanem 52 db kábítószer tartalmú tabletta volt megtalálható. (nyomozati irat 29. oldala, 321. oldala)

Ugyancsak a 9. oldalon a delta9-THC vonatkozásában pontosítandó, hogy az nem T1, hanem P1 kábítószernek minősül. (Lásd szakértői vélemény egyesített ügy vád után befűzve.)

A IV.r. vádlottól lefoglalt és megvizsgálásra került kábítószeresek közül a 2. alatti 12 db egész+töredék 12,5 db „Mercedes-7” elnevezésű kábítószeret jelent.

A másodfokú eljárásban beszerzett iratokra tekintettel a 10. oldal IV. pontja egy további bekezdéssel egészítendő ki a következőképpen:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. március 9. napján kelt 3.B.199/2007/2. számú végzésével IV.r. és V.r. vádlottra az eljárást megszüntette.

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság törvénysértés nélkül vont következtetést a vádlottak büntetőjogi felelősségére, okszerűen és széles körűen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek zárt logikai láncolatot képeznek.

A bizonyítékok értékelése körében a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása során is kifogástalanul járt el az elsőfokú bíróság.

A titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés két külön jogintézmény különbözőségét mutatja a nyomozás elrendeléséhez való viszonyulásuk, céljuk, a kezdeményező személye, továbbá szabályozásuk.

A titkos információgyűjtés a nyomozás előtti szakaszhoz kapcsolódó tevékenység, melynek célja bűnüldözési felderítő munka, kezdeményezője a rendőrség és szabályozása gyakorlatilag a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben jelenik meg.

Mivel a titkos információgyűjtés szakaszában még nincs nyomozás, így az adott tevékenység végzését nem szabályozhatja a Büntetőeljárás törvény.

A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés esetében az 1994. évi XXXIV. törvény 63., 69., 70.§ (2) bekezdése és 73.§ tartalmaznak rendelkezéseket.

Nem vitás, hogy az Alkotmánybíróság 2/2007.(I.24.)AB. határozata 1. pontjában megállapította, miszerint a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 69.§ (3) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2007. december 31. napjával megsemmisítette. Mindebből következik, hogy az 1994. évi XXXIV. törvény 69.§ (3) bekezdésének alkalmazása jelen ügy elbírálásakor sem tilalmazott, mint ahogy az elkövetés időpontjában alkalmazását nem zárta ki semmilyen jogszabály.

A titkos információszerzéssel nyert adatok felhasználásának körében a Döntések Tára EBH. 2001. évi 505. számú döntése a következőket rögzíti:

I. A bírói engedélyhez kötött titkos információszerzés nem a Büntetőeljárás törvénnyel szabályozott bizonyítás szabályai szerint folyik, így a törvényességi követelményeire a Be. rendelkezései nem alkalmazhatók.

II. A titkos információszerzéssel nyert adatok felhasználásában nincsenek olyan törvényileg meghatározott személyi vagy tárgyi korlátozások, amelyek kizárólag a bírói engedélyben megjelölt személyre szűkítenék az információk bizonyítékként történő alkalmazását (1994. évi XXXIV. törvény 63.§, 69.§, 70.§ (2) bekezdés, 73.§).

Az adott döntés kifejti, hogy a bírói engedélyhez kötött titkos információszerzés törvényi feltételeit a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 63. és 69. §-ai tartalmazzák.

A törvényi szabályozásban a titkos információgyűjtéshez kapcsolódóan sem az eljárás alá vont gyanúsított (terhelt), sem az információgyűjtés alapjául szolgáló bűncselekmény megjelölése nem szerepel. A jogi szabályozás következetesen az „alkalmazással érintett személyről” szól. Ennek oka, hogy a titkos információgyűjtés nem a Be. által szabályozott eljárás, és többnyire nem a nyomozás során, hanem az azt megelőző felderítési szakaszban zajlik, melyben a bűncselekmény tényállása, ennek megfelelően az eljárás tárgyát képező cselekmény(ek) jogi minősítése, a terheltként később felelősségre vonható elkövetők kiléte, köre pontosan nem ismert.

A titkos információgyűjtés bírói engedélyezése iránti előterjesztésnek ekként csupán az (információgyűjtéssel) „alkalmazással érintett”, (s nem a későbbi terhelt/vádlott) nevét és az alkalmazás törvényi feltételeinek meglétére vonatkozó indokolást kell tartalmaznia (70.§ (2) bekezdés), amely - figyelemmel a 69.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltakra - nem jelenti az eljárás tárgyául szolgáló bűncselekmény pontos jogi körülírásának kötelezettségét.

Nincsenek az titkos információgyűjtéssel nyert adatok felhasználásában olyan törvényileg meghatározott személyi vagy tárgyi korlátozások, amelyek kizárólag a bírói engedélyben megjelölt személyre szűkítenék az információk bizonyítékként történő alkalmazását. Felhasználható valamennyi információ, amely az engedélyezett módon (időben és azonosítható személyhez kapcsolódó eszközzel, módszerrel) került a rendőrség birtokába, s a megjelölt ügyben relevanciával bír.

Megállapítható az is, hogy maga a bírói engedélyhez kötött titkos információszerzés nem a Büntetőeljárás törvénnyel szabályozott bizonyítás szabályai szerint folyik (Be. IV. fejezet), így törvényességi követelményeire a Be. rendelkezései nem vonatkoztathatók.

Időközben az 1998. évi XIX. törvény a Büntetőeljárásról IX. fejezetének (A nyomozás) V. címe (A bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzés) 2006. július 1-től kiegészült a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása kapcsán a 206/A.§-sal.

A Be. 11.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a büntetőeljárást a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő törvény szerint kell lefolytatni.

Ugyanakkor a Be. 605.§ (2) bekezdésében rögzítettek nem hagynak kétséget afelől, miszerint az eljárási törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

Jelen ügyben az 1994. évi XXXIV. törvény 69.§ (3) bekezdése alapján a nyomozás elrendelését megelőzően lefolytatott titkos információgyűjtés a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság elnökének 2006.El.V.I.3/19.számú igazolása alapján a hivatkozott törvényi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelelt, ebből következőleg a titkos információgyűjtés eredménye törvényes bizonyítéknak tekintendő.

Ami a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását érinti, a jelenleg hatályos Be. 206/A.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban akkor használható fel, ha
a/ a titkos adatszerzés engedélyezésének a törvényben meghatározott feltételei (201.§) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak,
b/ a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tesz.

A 206/A.§ (3) bekezdése értelmében annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos információgyűjtést a bíróság engedélyezte, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a titkos információgyűjtés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

A korábbiakban hivatkozott alkotmánybírósági határozat 2. pontja nyomán a Be. 201.§ (1) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„201.§ (1) bekezdés: titkos adatszerzésnek akkor van helye, ha az eljárás

a/ 5 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos, továbbá

b/

c/

d/ üzletszerűen, bűnszövetségben vagy bűnszervezetben történő

e/

f/

g/ fegyveresen elkövetett

bűncselekmény vagy ilyen bűncselekmény kísérletének, illetőleg előkészületének gyanúja miatt folyik.”

A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

Az eddig részletezettékből látható, hogy bár az elkövetés időpontjában a Be. 206/A.§-a nem volt hatályban, továbbá az Alkotmánybíróság 2/2007. AB. határozata 2007. január 24-én született, mégis jelen ügy titkos információgyűjtés eredményének felhasználása a kiadott megyei bírósági elnöki igazolás alapján az újabb szabályozás kívánalmainak is megfelel.

A védelem által kifogásolt bírói engedélyhez nem kötött megfigyelés dokumentálását illetően sem merültek fel törvényességi aggályok a másodfokú bíróságban.

A kábítószeres lefoglalásával kapcsolatos iratanyagok is teljes körűek és a vegyész szakértői vélemények is meggyőzőek, hitelt érdemlőek, így mindezek tényállás megállapításához alapul szolgálnak.

Ami a vádlottak cselekményeinek jogi minősítését illeti az ítélet tábla a következőkre mutat rá:

Az elsőfokú bíróság ítélete I.r. vádlott esetében elmeállapotát érintően rögzíti, hogy megállapítható nála a rendszeres kábítószer fogyasztás, valamint fogyasztása megvalósítja a függőség fogalmát is, mely főleg pszichés függőséget jelent.

Az Egészségügyi Minisztérium Módszertani Levele a kábítószer-függőség véleményezéséről (érvényességi idő 2005. július 14-től 2008. december 31-ig) taglalja a kábítószer-függőség, a káros használat és a megvonási tünet együttes megjelölését követően, hogy a kábítószer-függőség meghatározásában szereplő „erős vágy a gyógyszer bevétele” kitétel, továbbá a „hiányérzet” szó használata nem jelenti azt, miszerint ún. pszichés (lelki) függőség önmagában szakértőileg igazolható, azaz elfogadható lenne.

A Módszertani Levél és az elsőfokú bíróság ténymegállapításának egybevetése kapcsán helyezkedett arra az álláspontra a másodfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott kábítószer-függőségének kérdésében ismételt vizsgálat szükséges, melynek célja a testi és a lelki tünetek feltárása, amennyiben az érintett kábítószerfüggő személynek tekintendő.

Az ítéletábrához becsatolt elmeorvos-szakértői vélemény, az időközben beszerzett drogambulanciai dokumentumokkal együtt meggyőző indokát adta annak, hogy I.r. vádlott a cselekmény elkövetésének időpontjában kábítószerfüggő személynek volt tekintendő, akinél mind a testi, mind a lelki tünet együttes jelentkezett e vonatkozásban.

III.r. vádlott esetében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség B.2322/2004. számú vádirata alapján, illetőleg a Kisvárdai Városi Ügyészség B.1575/2004. számú vádirata alapján folytatta le az elsőfokú bíróság az eljárást. Az első vád tényállása alapján a III.r. vádlottat a főügyészség jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt vádolta meg, míg a Kisvárdai Városi Ügyészség vádirati tényállása alapján a minősítés csekély mennyiségű kábítószerrel kábítószerfüggő személy felhasználásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette volt. Az ügyész az elsőfokú tárgyaláson perbeszédében a vádirati tényállásokat fenntartotta, a minősítést illetően indítványozta az ügyek egyesítését követően a III.r. vádlott bűnösségének megállapítását jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében.

Az elsőfokú bíróság az ügyészi perbeszédben elhangzott minősítésre tekintettel állapította meg a III.r. vádlott bűnösségét, a minősítést illetően azonban részletes álláspontját nem fejtette ki.

A 2007. május 21. napján meghozott 1/2007.BJE. számú jogegységi határozat I. pontja a következőket mondja ki:

Kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek.

E bűncselekmény tekintetében nem azonos, hanem külön-külön törvényi tényállás: a Büntető Törvénykönyv 282.§-a, 282/A.§-a, 282/B.§ (1) bekezdése, 282/B.§ (2) bekezdése, 282/C.§ (1) bekezdése, 282/C.§ (2) bekezdése.

A kábítószer mennyiségek tiszta hatóanyagának összeszámítására csak e hat tényállás szerinti elkövetéseken belül van lehetőség.

Az említett hat tényállás elkövetéseinek találkozásakor is azok egy eljárásban történő elbírálásakor bűnhalmazat valósul meg, ezért ezekben az esetekben nincs helye a kábítószeres tiszta hatóanyag mennyiségei összeszámításának.

Az előbbieken részletezettek támasztják alá III.r. vádlott cselekményeinek minősítésekor az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspont helyességét.

I.r. vádlott, II.r. vádlott által a jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének helyes minősítése kapcsán irányadó a már hivatkozott Legfelsőbb Bírósági jogegységi határozat III. pontja, mely a következőket rögzíti:

A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének megállapíthatóságához - a BK. 155.sz. állásfoglalás II/5/A. pontja részében kifejtettek is

figyelemmel - a BH. 2002. évi 299.sz. eseti döntés tartalmaz iránymutató szempontokat a gyakorlat számára e bűncselekmények befejezettségének és kísérletének elhatárolását illetően is.

A BH. 2002. évi 299.sz. jogeset II. pontja kifejezésre juttatja, hogy forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik.

A megjelölt eseti döntés III. pontja kiemeli miszerint a kábítószerrel való visszaélésnek a forgalomba hozatallal való elkövetési magatartása befejezetté válik akkor, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájussanak.

A kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette befejezett és kísérleti szakának elhatárolására ad iránymutatást a Legfelsőbb Bíróság BH. 2007. évi 3.sz. jogesete is.

Az előbbiekben említett mindkét eseti döntés társas elkövetési magatartás esetén a társtetteség megállapítása mellett foglal állást a fentieken túlmenően.

A büntetés körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság körültekintően figyelembe vette, azonban a megváltozott minősítésekre tekintettel az enyhítő körülmények köréből mellőzendő a kísérletre történő utalás, míg a súlyosító körülmények között feltüntetendő a társtettesi elkövetés.

A társtettesi minőség megjelölésénél felhívandó a Btk. 20.§ (2) bekezdése.

I.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény, mely a büntetés kiszabásánál igen nagy jelentőséggel bír, hogy a cselekmény elkövetését követően saját erejéből korábbi életmódjával felhagyott, leérettségizett és egyetemi tanulmányok folytatását kezdte meg, mindemellett pedig kábítószeres fogyasztására nála nincs adat, már nem tekintendő kábítószerfüggő személynek.

Mindegyik vádlott esetében további enyhítő körülmény a jelentős időmúlás.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények feltárását követően az egyes vádlottakkal szemben alkalmazandó szankciókat helyesen választotta meg, de I.r. vádlott vonatkozásában az időközben jelentkező további enyhítő körülményekre tekintettel, az elkövető személyi viszonyainak pozitív változására figyelemmel az ítéletábra lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetésének próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk. 89.§ (2) bekezdése alapján különös méltánylást érdemlő elbírálás következtében.

A próbaidő tartamát 4 évben határozta meg a hivatkozott törvényhely (3) bekezdése alkalmazásával.

A Btk. 37.§-ában szabályozott büntetési célok elérése érdekében tekintettel a Btk. 83.§-ban rögzített büntetéskiszabási elvekre is az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy a II.

és III.r. vádlottak esetében a cselekmény jellege, illetőleg a kialakult bírói gyakorlat folytán nincs lehetőség a büntetések jelentős mértékű enyhítésére.

A megalapozott tényállás esetén a felmentésre irányuló fellebbezések a másodfokú eljárásban eleve nem vezethetnek eredményre a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a Be. 352.§ (1) és (3) bekezdéseiből következőleg, ugyan így a hatályon kívül helyezés érdekében bejelentett fellebbezés sem foghat helyt.

I.r. vádlottnak az ítélet tábla a pártfogó felügyeletét elrendelte a Btk. 82.§ (1) bekezdése alapján.

Miután felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki az érintettel szemben a másodfokú bíróság, így értelemszerűen az elsőfokú bíróság által meghatározott közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőznie kellett.

Az I.r. vádlott esetében rendelkezett az ítélet tábla az előzetes fogvatartásban töltött idő utólagos beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére kerülne sor.

A II. és a III.r. vádlottak vonatkozásában a fegyház végrehajtási fokozatot megalapozó jogszabályhelynél a pontos hivatkozás a Btk. 42.§ (2) bekezdés b/3. pontja.

III.r. vádlottnál a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében 46.000 Ft vagyonekbeztetés elrendelése vált szükségessé a III/2. tényállás kapcsán.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni több lefoglalt kábítószer sorsáról, az ítélet tábla ezt pótolta a Btk. 77.§ (1) bekezdés d/ pontja szerint.

A megyei bíróság a III.r. vádlott egyesített ügyében a vegyész szakértői vélemények elkészítésénél felmerült bűnügyi költségnek rá eső részéről nem rendelkezett, így azt az ítélet tábla pótlólag ráterhelte.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az ítélet tábla megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdéséből következőleg helyben hagyta azt.

I.r. vádlottnál az időközben megváltozott személyi igazolvány számot kellett feltüntetni a határozat rendelkező részében, III.r. vádlottnál pedig a további fogvatartásban töltött idő beszámításáról rendelkezett az ítélet tábla a Btk. 99.§ (1) bekezdésére tekintettel

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1) (3) bekezdésén alapul, továbbá a 339.§ (1) bekezdésén.

Debrecen, 2007. november 23.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság B.288/2005/54. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének kivételével.

Debrecen, 2007. november 23.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke